

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11S/120/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3020200286
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3020200286.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Radičovej a členov senátu JUDr. Rastislava Dlugoša, PhD. a JUDr. Jozefa Šuleka, v právnej veci žalobcu: Fontána, spol. s r.o., so sídlom gen. M. R. Štefánika 12, 911 01 Trenčín, IČO: 17 640 849, právne zastúpený JUDr. Annou Žedényiovou, advokátkou so sídlom Palackého 85/5, 911 01 Trenčín, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, za účasti: Slovlik, spol. s r.o., so sídlom Štefánikova 12, 911 01 Trenčín, IČO: 31 423 086, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101128641/2020 zo dňa 6. júla 2020, takto

rozhodol:

Správny súd žalobu **z a m i e t a** .

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

1. Správnu žalobou doručenu Krajskému súdu v Trenčíne (ďalej aj ako „správny súd“) dňa 06.07.2020 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“), ktorým bolo potvrdené rozhodnutie - daňová exekučná výzva č. 100720231/2020 zo dňa 25.03.2020 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“) vydaná Daňovým úradom Trenčín (ďalej len „správca dane“) podľa § 91 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“), ktorou správca dane vyzval na zaplatenie daňového nedoplatku vo výške 252.570,85 eur žalobcu, na ktorého prešla v zmysle § 88 ods. 8 daňového poriadku povinnosť daňového dlžníka Slovlik, spol. s r.o., a to v lehote 8 dní.

2. Podanou správnu žalobou sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového rozhodnutia správcu dane a vrátenia veci správnym orgánom na ďalšie konanie. Žalobca v správnej žalobe poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 23C/28/2016 zo dňa 29.03.2019, z ktorého vyplýva, že na žalobcu prešlo len záložné právo ako vecné právo, ktoré zabezpečuje daňový nedoplatok daňového dlžníka Slovlik, spol. s r.o., nie však daňový nedoplatok ako taký,

t. j. povinnosť zaplatiť daňový nedoplatok daňového dlžníka Slovlik, spol. s r.o. Žalobca ďalej uviedol, že spoločnosť Slovlik spol. s r.o., tak ako každý mesiac pred tým (zdaňovacie obdobie je kalendárny mesiac) podala dňa 22.08.2002 správcovi dane daňové priznanie na spotrebnú daň z liehu za zdaňovacie obdobie júl 2002 vo výške 103.923,52 eur, pričom žalobca podotkol, že obdobie júl 2002 nespadá do obdobia konkurzu. Podľa § 17 ods. 2 zákona NR SR č. 229/1995 Z. z. o spotrebnej dani z liehu v znení neskorších predpisov, ak platiteľ splnil všetky podmienky na vrátenie dane, predloží písomnú žiadosť o vrátenie resp. preúčtovanie dane po skončení zdaňovacieho obdobia (zdaňovacie obdobie je mesiac júl 2002). Podľa žalobcu spoločnosť Slovlik, spol. s r.o. splnila všetky podmienky tak ako každý mesiac

pred tým. Spolu so žiadosťou o vrátenie spotrebnej dane z liehu spoločnosť Slovlik, spol. s r.o. požiadala písomne správcu dane v zmysle § 63 zákona 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“) o preúčtovanie spotrebnej dane z liehu vo výške 103.923,52 EUR na mesačnú daňovú povinnosť za zdaňovacie obdobie júl 2002. Správca dane žiadosť prijal, overil splnenie podmienok, v zákonnej lehote však nekonal a preúčtovanie spotrebnej dane v zmysle prijatej žiadosti z neznámeho dôvodu nevykonal. Správca dane až takmer po piatich mesiacoch Výzvou č. 645/2100/508/03/Chu zo dňa 08.01.2003 žiadal daňového dlžníka Slovlik, spol. s r.o. o zaplatenie spotrebnej dane z liehu za zdaňovacie obdobie júl 2002 vo výške 103.923,52 eur.

3. Žalobca poukázal na to, že žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa s vyššie uvedenými skutočnosťami vôbec nevysporiadal, zotrval na stanovisku správcu dane, že nedoplatok vo výške 103.923,52 eur nezanikol a zostáva v platnosti. Vo svojom vyjadrení dokonca poukazuje na to, že žiadosť daňového dlžníka o preúčtovanie spotrebnej dane za zdaňovacie obdobie júl 2002 vo výške 103.923,52 eur na mesačnú daňovú povinnosť na spotrebnej dani z liehu bola podpísaná len daňovým dlžníkom Slovlik spol. s r.o., a teda bola podpísaná a podaná neoprávnenou osobou, pritom je zrejmé a nespochybniteľné, že obdobie júl 2002 nespadá do obdobia konkurzu. Konkurz na majetok Slovlik spol. s r.o. bol vyhlásený 01.08.2002. Žalovaný ďalej tvrdí, že preplatok (vratka), za júl 2002 nemohol byť použitý v reálnom čase na kompenzáciu daňovej povinnosti za mesiac júl 2002, lebo bol vrátený na účet daňového dlžníka Slovlik spol. s r.o. Uvedené tvrdenie považuje žalobca za zavádzajúce. Vratka spotrebnej dane bola, ako konštatuje žalovaný vrátená na účet 01.10.2002. Chýba tu však stanovisko, z akého dôvodu správca dane nevykonal preúčtovanie spotrebnej dane (vratku) na mesačnú daňovú povinnosť za zdaňovacie obdobie júl 2002, ale vratku spotrebnej dane poukázal na účet spoločnosti Slovlik s.r.o. Podľa vyjadrenia žalovaného suma, ktorú VÚB, a.s. vrátila správcovi dane bola použitá na kompenzáciu nedoplatkov za rok 1996 a rok 1997 a nedoplatok vo výške 103.923,52 eur zostal neuhradený.

4. Žalobca ďalej konštatoval, že daňový dlžník Slovlik spol. s r.o. opakovane poukazoval na to, že pohľadávky opísané vo vykonateľnom výkaze daňových nedoplatkov č. 645/230/22596/03/Chu zo dňa 25.03.2003 vo výške 149.401,03 eur a ktoré sú zabezpečené záložným právom spadajú do obdobia, kedy bol daňový dlžník v konkurze a neprevádzkoval žiadnu výrobnú ani obchodnú činnosť, a teda nemohli mu vzniknúť ani nedoplatky na dani. Správca konkurznej podstaty počas trvania konkurzu na majetok spoločnosti Slovlik spol. s r.o. zmluvne prenajal spoločnosti E. (ďalej len „Nada, a.s.“) výrobné-prevádzkové priestory patriace spoločnosti Slovlik spol. s r.o. pričom spoločnosť Nada, a.s. v uvedených priestoroch z vlastných surovín, s vlastnými prostriedkami a s vlastnými zamestnancami vyrábala a predávala vyrobené liehoviny v rozpore so zákonom pod značkou „SLOVLIK“, pričom nemala na prevádzkovanie výroby liehovín zákonom stanovené povolenie - licenciu. V tom čase riaditeľ správcu dane U. o tejto skutočnosti vedel (čo dokazuje aj jeho podpis riaditeľa Daňového úradu Trenčín na zmluve a v rozpore so zákonom súhlasil s výrobou liehovín bez licencie s tým, že spoločnosť Nada, a.s. si podá žiadosť o udelenie licencie na výrobu liehovín v priestoroch Slovlik spol. s r.o., avšak predmetná žiadosť bola zamietnutá a licencia nebola vydaná. Uvedenú informáciu spoločnosti Slovlik spol. s r.o. poskytlo Ministerstvo pôdohospodárstva listom zo dňa 22.05.2003. Skutočnosť, že v priestoroch patriacich Slovlik spol. s r.o. počas konkurzu vyrábala a predávala liehoviny spoločnosť Nada, a.s. zistili aj pracovníci správcu dane pri miestnom zisťovaní, čo potvrdzuje aj zápisnica z kontroly pracovníkov správcu dane č. 645/2200/124528/02/Sul zo dňa 10.12.2002, kde je označený výrobca liehovín a povinný daňový subjekt. Uvedenú skutočnosť potvrdil i v tom čase riaditeľ správcu dane, ktorý v odpovedi na žiadosť Slovlik spol. s r.o. oznámil, že spis a informácie neposkytne, nakoľko sa jedná o iný daňový subjekt a netýka sa daňovej povinnosti Slovlik spol. s r.o.

5. Podľa žalobcu správca konkurznej podstaty počas konkurzu v rozpore s ustanovením v tom čase platného zákona č. 328/1991 Zb. ustanovil pomocníka správcu konkurznej podstaty, pričom podľa § 8 a § 9 uvedeného zákona zástupcu (nie pomocníka) správcu konkurznej podstaty pre určitý odbor môže ustanoviť len súd. Ustanovený pomocník, ako nepríslušná osoba, počas konkurzného konania podával daňové priznania za Slovlik spol. s r.o. Podľa daňového poriadku daňové priznanie, ktoré podpíše neoprávnená osoba je neplatné a správca dane ho nezaeviduje, avšak správca dane takéto priznanie prijal

a zaevidoval. Na základe takéhoto postupu správca dane eviduje daňové nedoplatky iného daňového subjektu (Nada, a.s.) vzniknuté počas konkurzného konania, ako nedoplatky spoločnosti Slovlik spol. s r.o. Nedoplatok vo výške 149.401,03 eur

v exekučnom titule - výkaze daňových nedoplatkov č. 645/230/22596/03/Chu zo dňa 25.03.2003 vyplýva z daňového priznania podaného neoprávnenou osobou dňa 20.12.2002, pričom ide o spotrebnú daň z liehu, a to v sume 65.994,48 eur na základe daňového priznania zo dňa 20.12.2002 podaného nepríslušnou osobou počas konkurzu a v sume 82.652,85 eur na základe daňového priznania zo dňa 27.01.2003 podaného nepríslušnou osobou. Účelom takéhoto konania bola snaha navodiť situáciu, že výrobu

a predaj liehovín prevádzkuje Slovlik spol. s r.o. Z predložených dôkazov je zreteľné

a nespochybniteľné, kto počas konkurzného konania prevádzkoval výrobu a predaj liehovín a komu vznikla daňová povinnosť. Zásadným problémom, prečo správca dane odmieta doteraz celú vec riešiť, že počas konkurzu v prenajatých priestoroch spoločnosť Nada, a.s. vyrábala a predávala liehoviny bez licencie, ale so súhlasom správcu dane, je skutočnosť, že nemôže žiadať úhradu daní za obdobie konkurzu od niekoho (Nada, a.s.), kto nie je registrovaným platcom spotrebnej dane z liehovín a nie je držiteľom oprávnenia - licencie potrebnej pre výrobu a predaj liehovín. Preto správca dane neustále ignoruje predložené dôkazy a odmieta sa k nim vyjadriť. Ďalšie uvedené sumy správcom dane v tom istom vykonateľnom výkaze daňových nedoplatkov č. 645/230/22596/03/Chu označené ako spotrebná daň z liehu v sume 262,80 eur a v sume 490,90 eur boli penále vyrubené správcom spotrebnej dane za 1- 3 dňové meškania pri preúčtovaní úhrad platenia daní a ktoré sám správca dane rozhodnutím č. 645/230/79841/04/Chu formou úľavy dňa 30.06.2004 zrušil.

6. Žalovaný sa k správnej žalobe žalobcu písomne vyjadril, pričom navrhol, aby súd žalobu zamietol. Žalovaný uviedol, že žalobca v podstate uvádza tie isté námietky ako v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správcu dane, preto sa v plnom rozsahu pridržiava svojho názoru vysloveného v napadnutom rozhodnutí. Žalovaný ďalej v rámci písomného vyjadrenia sa k podanej žalobe poukázal na rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 23C/28/2016 zo dňa 29.03.2019, ktorým bolo určené, že žalobca má záložné právo zabezpečujúce daňové nedoplatky na spotrebnej dani z liehu a na dani z pridanej hodnoty, ktoré bolo zriadené Rozhodnutím správcu dane č. 645/350/75020/03/Raj zo dňa 04.08.20103, a ktoré vzniklo zápisom záznamu v katastri nehnuteľnosti č. Y.

k nehnuteľnostiam parcelám reg. "C".V odôvodnení predmetného rozsudku v bode 6., týkajúci sa žalobného návrhu 1., že záložné právo stále trvá, súd uviedol, že žalovaný 1/

a žalovaný 2/ uzavreli dňa 01.12.2017 kúpnu zmluvu, ktorou bolo zo žalovaného 1/ prevedené na žalovaného 2/ vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, na ktoré bolo zriadené záložné právo, a to napriek tomu, že žalovaný 1/ Slovlik, spol. s r.o. mal vedomosť o tom, že má správcom dane zakázané nakladať s nehnuteľnosťami, ktoré sú predmetom zálohu. Na základe dokumentu, označeného ako „Rozhodnutie o zrušení rozhodnutia

o zriadení záložného práva č. 100865313/2017 zo dňa 12.05.2017“, kataster nehnuteľností dňa 15.11.2017 vymazal záložné právo správcu dane z listu vlastníctva

č. 921, kat. územie Trenčín, to znamená, že ešte pred prevodom vlastníckeho práva

k nehnuteľnostiam došlo k odstráneniu ťarchy na nehnuteľnom majetku žalovaného 1/ - daňového dlžníka Slovlik, spol. s r.o., pričom touto ťarchou bolo práve predmetné záložné právo. Správca dane (záložný veriteľ) ako žalobca sa obával, že tým sa daňový nedoplatok stal nezabezpečeným a žalobca po zrušení záložného práva nemôže ako veriteľ realizovať výkon svojho záložného práva. Súd tiež konštatoval, že dokument „Rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o zriadení záložného práva č. 100865313/2017 zo dňa 12.05.2017“ bol vydávaný za rozhodnutie správcu dane, hoci takéto rozhodnutie nebolo žalobcom - správcom dane nikdy vydané. Zo šetrenia vykonaného žalobcom vyplynulo, že pod č. 100865313/2017 vydal iný správca dane dňa 12.05.2017 Výzvu na odstránenie pochybností v podanom hlásení, týkajúcu sa úplne iného daňového subjektu. V tomto dokumente bolo uvedené aj iné meno zodpovedného zamestnanca správcu dane a pri jeho mene bol neznámy podpis. Dokument bol katastru nehnuteľností predložený ako v poradí 2. overená fotokópia, pričom správca dane štandardne doručuje katastru nehnuteľností vždy originál.

7. Žalovaný ďalej poukázal na bod 44. rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 23C/28/2016 zo dňa 29.03.2019, v ktorom súd uviedol, že v prípade sporného dokumentu „Rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o zriadení záložného práva č. 100865313/2017 zo dňa 12.05.2017“ sa jednalo o paakt, čo je zdanlivý, ničotný (nulitný) právny akt,

z ktorého nevyplývajú žiadne následky, ktoré sú s ním inak spojované (v tomto prípade zánik záložného práva), pretože vôbec nie je rozhodnutím orgánu verejnej moci. Preto je neplatný od počiatku a z právneho hľadiska neexistuje a nikoho nezaväzuje. Uvedené rozhodnutie nebolo pravé a nebolo vydané správcom dane, preto nemohlo vyvolať právne účinky. Inak povedané, na jeho základe nemohlo záložné právo zaniknúť, byť zrušené

a vymazané, keďže ho nevydal oprávnený orgán. Pretože o žiadne rozhodnutie nejde, nemohlo sa dotknúť už raz vzniknutého záložného práva, a preto záložné právo na predmetných nehnuteľnostiach stále trvá, a to aj napriek tomu, že predmetné nehnuteľnosti boli prevedené na žalovaného 2/ Fontána, spol. s r.o., keďže žalovaný 2/ nepreukázal, že bol v čase prevodu zálohu pri vynaložení náležitej starostlivosti dobromyseľný, že nadobúda nehnuteľnosti (záloh) nezaťažené záložným právom (konateľkou žalovaného 2/ je manželka konateľa žalovaného 1/), a teda záložné právo pôsobí aj voči nemu v zmysle ustanovenia § 151h ods. 1, 2 a 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“)

v spojení § 81 ods. 11 daňového poriadku. V bode 46. odôvodnenia rozsudku súd uviedol, že čo sa týka žalobného návrhu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, tak je síce pravda, že boli porušené ustanovenia § 81 ods. 7 daňového poriadku (predtým § 71 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb.) tým, že súhlas správcu dane na prevod nehnuteľností nebol daný, čo medzi účastníkmi súdneho konania nebolo sporné, ale žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na tomto určení. Žalobca dôvodil, že keďže sú nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného 2/ Fontána, spol. s r.o., nie je možné realizovať výkon záložného práva. S týmto názorom ale okresný súd nesúhlasil, pretože ako vyplýva z ustanovenia

§ 151h ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 88 ods. 8 písm. a) a ods. 10 a § 81 ods. 11 daňového poriadku, je nový vlastník nehnuteľností povinný strpieť výkon záložného práva, a teda to, že nehnuteľnosti sú v súčasnosti napísané na žalovaného 2/, nebráni žalobcovi - správcovi dane uskutočniť výkon jeho záložného práva.

8. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe konštatoval, že uvedené ustanovenia sa vzťahujú aj na daňové záložné právo zriadené ešte podľa ustanovení zákona č. 511/1992 Zb. (ustanovenie § 165 ods. 1 daňového poriadku), pričom aj tento predchádzajúci zákon

o správe daní umožňoval uspokojenie daňovej pohľadávky aj z majetku zaťaženého záložným právom, ktorý bol prevedený na inú osobu (§ 73 ods. 7, § 71 ods. 5 a § 71 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb.). Z uvedených ustanovení vyplýva, že ustanovenia Občianskeho zákonníka o záložnom práve sa použijú aj na daňové záložné právo okrem prípadu, ak by daňový poriadok ustanovoval inak, pričom ten však povinnosť nového vlastníka predmetných nehnuteľností strpieť výkon záložného práva nevyklučuje. Práve naopak, ustanovenia § 88 ods. 8 písm. a) a § 81 ods. 11 daňového poriadku umožňujú viesť exekúciu aj na majetok žalobcu.

9. Žalovaný na záver vyjadrenia uviedol, že z ustanovenia § 88 ods. 8 písm. a) a § 81 ods. 11 Daňového poriadku jednoznačne vyplýva, že toto ustanovenie umožňuje viesť exekúciu aj na majetok žalobcu, keďže ten je povinný strpieť výkon záložného práva,

a teda prešli naňho povinnosti pôvodného vlastníka. Preto je neopodstatnená námietka daňového subjektu, že správca dane chce daňovú exekúciu vykonať podľa § 130 Daňového poriadku predajom nehnuteľností v jeho vlastníctve, pričom daňový subjekt nie je daňovým dlžníkom a správca dane nie je veriteľom daňového subjektu. Na základe vyššie uvedených zistených skutočností žalovaný trvá na svojom názore, že správca dane postupoval správne, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami ako aj v intenciách právoplatných rozsudkov Okresného a Krajského súdu v Trenčíne, keď vydaním prvostupňového rozhodnutia začal daňové exekučné konanie predajom nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu podľa § 130 daňového poriadku, a to za účelom vymoženia daňového nedoplatku vo výške 252.570,85 eura. Pokiaľ ide o námietky žalobcu, týkajúce sa výlučne daňového dlžníka Slovlik, spol. s r.o., žalovaný ako odvolací orgán sa s nimi podrobne vysporiadal v napadnutom rozhodnutí.

10. Žalobca sa ďalej písomne (replikou) už k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

11. Správny súd uznesením č. k. 11S/120/2020-48 zo dňa 09.03.2021 pribral do konania spoločnosť Slovlik, spol. s r.o. ako ďalšieho účastníka, zaslal mu žalobu žalobcu ako aj vyjadrenie žalovaného k žalobe a vyzval ho na vyjadrenie sa, avšak ďalší účastník spoločnosť Slovlik, spol. s r.o. sa v súdom stanovení 15-dňovej lehote písomne nevyjadril.

12. Krajský súd v Trenčíne ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného ako aj správcu dane v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe, vychádzajúc zo skutkového stavu v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a viazaný rozsahom a žalobnými dôvodmi. Po zistení, že žaloba bola podaná riadne zastúpenou oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a proti rozhodnutiu, ktoré je spôsobilé predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 107 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov - ďalej len ako „SSP“), nakoľko účastníci konania nežiadali vo veci nariadiť pojednávanie. Po oboznámení sa so žalobou, s vyjadrením žalovaného ako aj s pripojeným administratívnym spisom predloženým žalovaným dospel k záveru, že správnej žalobe nie je možné priznať úspech.

13. Predmetom súdneho prieskumu je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101128641/2020 zo dňa 06.07.2020, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie správcu dane - daňová exekučná výzva č. 100720231/2020 zo dňa 25.03.2020 vydaná podľa § 91 daňového poriadku, ktorou správca dane vyzval na zaplatenie daňového nedoplatku vo výške 252.570,85 eur žalobcu, na ktorého prešla v zmysle § 88 ods. 8 daňového poriadku povinnosť daňového dlžníka Slovlík, spol. s r.o..

14. Z administratívneho spisu správny súd pre potreby súdneho prieskumu zistil, že dňa 04.08.2003 správca dane vydal rozhodnutie o zriadení záložného práva č. 645/350/75020/03/Raj na zabezpečenie daňového nedoplatku na spotrebnej dani z liehu a dani z pridanej hodnoty, ktorým zriadil záložné právo k nehnuteľnostiam, ktorých vlastníkom je v podiele 1/1 daňový dlžník Slovlík, spol. s r.o., vedených v katastrálnom území Trenčín na liste vlastníctva č. 921, pričom počas trvania záložného práva bolo zakázané nakladanie so zálohom bez súhlasu správcu dane.

15. V roku 2018 správca dane pri priebežnej kontrole majetku zabezpečeného záložným právom zistil, že predmetné nehnuteľnosti zaťažené záložným právom zapísané na liste vlastníctva č. 921 boli kúpnu zmluvou prevedené z daňového dlžníka - spoločnosti Slovlík, spol. s r.o. na žalobcu a to bez vedomosti a zákonného súhlasu správcu dane ako záložného veriteľa. Správca dane zistil, že dňa 09.10.2017 bol katastru nehnuteľností dourčený dokument s názvom „Rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o zriadení záložného práva č. 100865313/2017 zo dňa 12.05.2017“, ktorý kataster považoval za listinu vydanú správcom dane a na jeho základe vymazal z časti „Tarchy“ listu vlastníctva č. 921 záložné právo správcu dane. Uvedené rozhodnutie však správca dane preukázateľne nikdy nevydal. V súčasnosti sú predmetné nehnuteľnosti vedené na liste vlastníctva č. 9288. Správca dane z uvedených dôvodov podal žalobu na Okresný súd Trenčín, v ktorej sa proti žalovaným SLOVLÍK s.r.o. a Fontána spol. s r.o. domáhal okrem iného určenia, že má záložné právo k prevedeným nehnuteľnostiam.

16. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 23C/28/2018-82 zo dňa 29.03.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/126/2019-185 zo dňa 18.12.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.01.2020 bolo určené, že správca dane má záložné právo zabezpečujúce daňové nedoplatky na spotrebnej dani z liehu a na dani z pridanej hodnoty, ktoré bolo zriadené rozhodnutím správcu dane č. 645/350/75020/03/Raj zo dňa 04.08.2003 a ktoré vzniklo zápisom záznamu v katastri nehnuteľností.

17. Dňa 02.03.2020 správca dane vydal rozhodnutie č. 100569676/2020, ktorým začal daňové exekučné konanie vo veci vymáhania daňového nedoplatku vo výške 252.570,85 eur od daňového dlžníka spoločnosti Slovlík, spol. s r.o., a to na základe exekučných titulov, ktorými boli vykonateľné výkazy daňových nedoplatkov správcu dane č. 645/2100/126605/02/CHU zostavený správcom dane evidencie daní daňového dlžníka ku dňu 27.12.2012 vo výške 103.923,52 eur a č. 645/230/22596/03/CHU zostavený správcom dane evidencie daní daňového dlžníka ku dňu 25.03.2003 vo výške 149.401,03 eur. Uvedeným rozhodnutím správca dane zakázal Okresnému úradu Trenčín, katastrálny odbor a žalobcovi akokoľvek nakladať s majetkom spoločnosti Slovlík, spol. s r.o., ktorý podlieha daňovej exekúcii a to ani v jeho prospech alebo na jeho príkaz vrátane zaťaženia tohto majetku. Zákaz nakladania sa vzťahoval na nehnuteľnosti vedené v katastri nehnuteľností Okresného úradu Trenčín, katastrálnym odborom v okrese Trenčín, obci Trenčín, v katastrálnom území Trenčín, na liste vlastníctva č. XXXX.

18. Dňa 25.03.2020 správca dane vydal prvostupňové rozhodnutie podľa § 91 daňového poriadku, ktorým správca dane vyzval na zaplatenie daňového nedoplatku vo výške 252.570,85 eur žalobcu, na ktorého prešla v zmysle § 88 ods. 8 daňového poriadku povinnosť daňového dlžníka Slovlik, spol. s r.o.

19. Na odvolanie žalobcu žalovaný dňa 06.07.2020 napadnutým rozhodnutím č. 101128641/2020 podľa § 74 ods. 4 daňového poriadku potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí zopakoval zistený skutkový stav a poukázal na jednotlivé body rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 23C/28/2016 zo dňa 29.03.2019. Žalovaný ďalej uviedol, že z ustanovenia § 88 ods. 8 písm. a) a § 81 ods. 11 daňového poriadku jednoznačne vyplýva, že možno viesť exekúciu aj na majetok žalobcu, keďže ten je povinný strpieť výkon záložného práva, a teda prešli na naňho povinnosti pôvodného vlastníka. Preto podľa žalovaného je neopodstatnená námietka žalobcu, že správca dane chce daňovú exekúciu vykonať podľa § 130 daňového poriadku predajom nehnuteľností v jeho vlastníctve, pričom žalobca nie je daňovým dlžníkom a správca dane nie je veriteľom daňového subjektu.

20. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že správca dane postupoval správne pri vydávaní prvostupňového rozhodnutia. Žalovaný zistil, že prvostupňové rozhodnutie obsahuje všetky podstatné náležitosti uvedené v § 91 ods. 2 daňového poriadku, to znamená, že správca postupoval v súlade s týmto procesným zákonom. V ustanoveniach § 91 ods. 5 a ods. 6 daňového poriadku sú taxatívne stanovené dôvody, za ktorých je odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu odôvodnené, avšak žalobca nepostupoval v zmysle predmetných ustanovení, keď vo svojom odvolaní neuviedol žiadny právne relevantný dôvod, pre ktorý by daňová exekúcia bola neprípustná. Žalobca v odvolaní namietať skutočnosti týkajúce sa výlučne spoločnosti Slovlik, spol. s r.o. ako daňového dlžníka.

21. Žalovaný v rámci odvolacieho konania zistil, že uznesením sp. zn. Z-2-1K 45/93 zo dňa 01.08.2002 Krajský súd v Bratislave vyhlásil konkurz na majetok daňového dlžníka Slovlik, spol. s r.o., za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený O. a účinky vyhlásenia konkurzu nastali dňom 01.08.2002. NS SR uznesením sp. zn. 3Obo/265/02 zo dňa 04.12.2002 pripustil späťvzatie návrhu, odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a konanie zastavil. Uznesením NS SR sp. zn. 3Obo 30/03 zo dňa 14.02.2003 bol konkurz zrušený, pričom uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 19/2003 dňa 14.04.2003 a teda konkurz trval od 01.08.2002 do 14.04.2003.

22. Žalovaný ďalej uviedol, že dňa 22.08.2002 bolo správcovi dane doručené daňové priznanie daňového dlžníka Slovlik, spol. s r.o. zo dňa 12.08.2002 na spotrebnej dani za zdaňovacie obdobie 07/2002 vo výške 103.923,52 eur a žiadosť daňového dlžníka o vrátenie dane na spotrebnej dani za zdaňovacie obdobie 07/2002 vo výške 103.923,52 eur. Dňa 02.09.2002 bolo predmetné daňové priznanie aj žiadosť o vrátenie dane podpísaná ustanoveným správcou konkurznej podstaty O., avšak žiadosť daňového dlžníka Slovlik, spol. s r.o. zo dňa 22.08.2002 o preúčtovanie spotrebnej dane za zdaňovacie obdobie 07/2002 vo výške 103.923,52 eur na mesačnú daňovú povinnosť na spotrebnej dani z liehu za zdaňovacie obdobie 07/2002 bola podpísaná len daňovým dlžníkom Slovlik, spol. s r.o. Z uvedeného dôvodu bola žiadosť o preúčtovanie podpísaná a podaná neoprávnenou osobou. V daňovom konaní sa v čase od vyhlásenia konkurzu do jeho zrušenia stáva účastníkom daňového konania namiesto daňového subjektu správca konkurznej podstaty. Daňový dlžník Slovlik, spol. s r.o. nenamietať, že nedoplatok mal byť uhradený z preplatku za obdobie 07/2002.

23. Žalovaný ďalej konštatoval, že správca dane rozhodnutím č. 645/2100/6274/03/Chu zo dňa 31.01.2003 priznal daňovému dlžníkovi Slovlik, spol. s r.o. nárok na vrátenie spotrebnej dane za zdaňovacie obdobie 07/2002 vo výške 103.923,52 eur, pričom táto daň bola dňa 30.09.2002 vrátená na účet daňovému dlžníkovi vo VÚB, a.s. Správcou dane boli v tom čase vedené daňové exekučné konania, ktorými vymáhal daňové nedoplatky od daňového dlžníka Slovlik, spol. s r.o. príkazaním pohľadávky na peňažné prostriedky na účtoch vedených vo VÚB, a.s. na základe Exekučného príkazu č. 645/310/55610/99/Tan zo dňa 07.07.1999 sumu 9.153.393,00 Sk a Exekučného príkazu č. 645/2300/84978/2001/Grl zo dňa 08.08.2001 na sumu 4.611.457,00 Sk. Keďže dňa 01.08.2002 bol na majetok daňového dlžníka Slovlik, spol. s r.o. vyhlásený konkurz a nastali účinky vyhlásenia konkurzu, daňové exekučné konanie bolo podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/1991 Zb.“) prerušené. Na základe uvedeného VÚB, a.s. vrátila správcovi dane kópie horeuvedených exekučných príkazov. NS SR uznesením sp. zn. 3Obo/265/02 zo dňa 04.12.2002 pripustil späťvzatie návrhu na vyhlásenie konkurzu, uznesenie o

vyhlásení konkurzu zrušil a konanie zastavil. Na základe týchto skutočností mala VÚB, a.s. v začatých exekúciách pokračovať, na čo bola správcom dane upozornená listom zo dňa 27.12.2002. Správca dane vyzval VÚB, a.s. na preukázanie obrátov na účtoch daňového dlžníka Slovlik, spol. s r.o., z ktorých bolo zistené, že mu dňa 19.12.2002 umožnila výber v hotovosti vo výške 500.000,00 Sk a dňa 20.12.2002 výber vo 2.400.000,00 Sk. Pretože došlo k pochybeniu zo strany VÚB, a.s. správca dane podal žalobu o zaplatenie 2.900.000,00 Sk s príslušenstvom. Následne došlo medzi správcom dane a VÚB, a.s. k mimosúdnej dohode a dňa 11.05.2004 VÚB, a.s. poukázala správcovi dane sumu vo výške 2.900.000,00 Sk, ktorá bola použitá na uhradenie daňových nedoplatkov na spotrebnej dani daňového dlžníka Slovlik, spol. s r.o. vo výške 47.238,03 eur za zdaňovacie obdobie 10/1996, vo výške 48.766,35 eur za zdaňovacie obdobie 11/1996, vo výške 211,65 eur za zdaňovacie obdobie 07/1997, vo výške 46,33 eur za zdaňovacie obdobie 11/1997. Z uvedeného dôvodu nemohol byť preplatok za júl 2002 použitý na kompenzáciu nedoplatku za júl 2002, nakoľko preplatok bol vrátený na účet daňového dlžníka a VÚB, a.s. vrátila správcovi dane sumu 96.262,36 eur (2.900.000,00 Sk) až dňa 11.05.2004 a preto uvedená suma nemohla byť v reálnom čase použitá na kompenzáciu nedoplatku za júl 2002 (ktorý zostal ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia neuhradený), ale bola použitá tak ako je vyššie uvedené.

24. Žalovaný ďalej v napadnutom rozhodnutí uviedol, že žalobca v rámci odvolania poukazyval na skutočnosti týkajúce sa daňového dlžníka Slovlik, spol. s r.o., kedy pohľadávky vo Vykonateľnom výkaze nedoplatkov č. 645/230/22596/03/Chu zo dňa 25.03.2003 vo výške 149.401,03 eur, ktoré sú zabezpečené záložným právom spadajú do obdobia, kedy bol daňový dlžník Slovlik, spol. s r.o. v konkurze a nevrábal, a teda nemohli mu vzniknúť ani nedoplatky na dani. Podľa názoru žalobcu z predložených dôkazov je nespochybniteľné, kto počas konkurzného konania prevádzkoval výrobu a predaj liehovín a komu vznikla aj daňová povinnosť, pričom zásadným problémom, prečo správca dane odmietol doteraz celú vec riešiť je, že počas konkurzu v prenajatých priestoroch spoločnosť Nada, a.s., so sídlom Chlmeč 149, 067 41 Chlmeč, IČO: 36 469 882 (ďalej len „Nada, a.s.“) vyrábala a predávala liehoviny bez licencie, ale so súhlasom správcu dane je, že nemôže žiadať úhradu daní za obdobie konkurzu od niekoho (Nada, a.s.) kto nie je registrovaným platcom spotrebnej dane z liehovín a nie je držiteľom licencie potrebnej pre výrobu a predaj liehovín.

25. Žalovaný k vyššie uvedenej námietke uviedol, že z administratívneho spisu vyplýva, že daňové priznanie na spotrebnej dani z liehu za zdaňovacie obdobie 11/2002 vo výške 65.991,48 eur a daňové priznanie na spotrebnej dani z liehu za zdaňovacie obdobie 12/2002 vo výške 82.652,85 sú podpísané splnomocneným zástupcom správcu konkurznej podstaty Z., ktorého správca konkurznej podstaty O. splnomocnil dňa 10.09.2002 písomne s úradne overeným podpisom k úkonom spojených s výkonom správcu v spoločnosti v rozsahu právomoci správcu, t. j. všetkým konaniam, rokovaniam, podpisovaniu dokumentov týkajúcich sa správy. V období od 01.08.2002 do 14.04.2003 bol daňový dlžník Slovlik, spol. s r.o. v konkurze. Daňové povinnosti za toto obdobie vznikli na základe daňových priznaní podaných správcom konkurznej podstaty, ktorý sa počas konkurzu považoval za daňový subjekt - spoločnosť Slovlik, spol. s r.o. a keďže bol správcom konkurznej podstaty, tak aj zabezpečoval prevádzkovanie výroby v priestoroch úpadcu Slovlik, spol. s r.o., nakoľko spravoval jeho majetok. V zmysle zápisnice o miestnom zisťovaní správcu dane č. 645/2200/124528/02/Sul zo dňa 10.12.2002 predmetom miestneho zisťovania správcu dane bol stav zabezpečenia výroby liehu a splnenia podmienok pre jeho riadne zdanenie spotrebnou daňou z liehu. Ak podľa názoru daňového dlžníka Slovlik, spol. s r.o. daňová povinnosť uvedená v daňových priznaniach bola správcom konkurznej podstaty uvedená nesprávne, mal možnosť po skončení konkurzu podať dodatočné daňové priznanie, pričom túto možnosť mal až do 31.12.2007, čo je dostatočný časový priestor a preto jeho opakované námietky k podávaniu daňových priznaní počas konkurzu sú neopodstatnené. Zároveň, ak sa domnieval, že mu konaním správcu konkurznej podstaty vznikla škoda, mal možnosť si túto uplatňovať priamo od tohto správcu v súdnom konaní. Navyše vymáhaná suma za obdobie júl 2002 nespadá do obdobia konkurzu, takže žalobcove námietky sú vo vzťahu k nedoplatku za júl 2002 právne bezpredmetné. Daňový nedoplatok vznikol na základe daňového priznania podpísaného konateľom spoločnosti Slovlik, spol. s r.o. (ktoré vzhľadom na to, že bolo podané po vyhlásení konkurzu dodatočne podpísal aj správca konkurznej podstaty) a nie na základe prevádzkovania spoločnosti správcom konkurznej podstaty.

26. Neopodstatnená bola aj námietka žalobcu, že ďalšie sumy uvedené správcom dane v tom istom vykonateľnom výkaze daňových nedoplatkov č. 645/230/22596/03/Chu označené ako spotrebná daň z liehu v sume 262,80 eur a 490,90 eur boli penále vyrubené správcom dane za 1 - 3 dňové omeškanie pri preúčtovaní úhrad platenia daní, ktoré sám správca dane rozhodnutím č. 645/230/79841/04/Chu

formou úľavy dňa 30.06.2004 zrušil. Žalovaný v rámci odvolacieho konania z priloženého spisového materiálu zistil, že daňové nedoplatky vyplývajúce z Platobného výmeru č. 645/2100/1601/03/Chu zo dňa 13.01.2003 vo výške 262,76 eur z Platobného výmeru č. 645/2100/1605/03/Chu zo dňa 13.01.2003 vo výške 490,94 eur, ktoré boli odstúpenie na vymáhanie Výkazom daňových nedoplatkov č. 645/230/22596/03/Chu zo dňa 25.03.2003 správca dane v tomto daňovom exekučnom konaní predajom nehnuteľností nevymáhal, pretože na tieto daňové nedoplatky bola poskytnutá úľava.

27. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. daňový subjekt, jeho zákonný zástupca alebo jeho opatrovník sa môže dať zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí a ktorý koná v rozsahu plnomocenstva udeleného písomne s úradne overeným podpisom alebo ústne do zápisnice u správcu dane. Ak nie je rozsah plnomocenstva presne vymedzený, považuje sa toto plnomocenstvo za všeobecné. V tej istej veci môže mať len jedného zástupcu. Zástupca koná osobne, ak z obsahu plnomocenstva nevyplýva, že za zástupcu môže konať aj iná osoba; na takéto konanie udelí zástupca inej osobe plnomocenstvo s úradne osvedčeným podpisom. Konanie inej osoby v rozsahu udeleného plnomocenstva sa považuje za konanie zástupcu.

28. Podľa § 95a ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. v daňovom konaní sa v čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu správca v konkurznom konaní stáva účastníkom daňového konania namiesto daňového subjektu; v čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu sa správca v konkurznom konaní považuje za daňový subjekt. V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu sa na správcu v konkurznom konaní vzťahujú všetky ustanovenia tohto zákona a osobitných zákonov, ktoré upravujú práva a povinnosti daňového subjektu. Daňové priznania, daňové doklady a iné písomnosti, ktoré majú význam pre určenie práv a povinností daňového subjektu alebo iných fyzických osôb, alebo právnických osôb podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov, vystavené správcom v konkurznom konaní namiesto daňového subjektu sa považujú za doklady vystavené daňovým subjektom.

29. Podľa § 81 ods. 7 daňového poriadku právne úkony týkajúce sa predmetu záložného práva po vydaní rozhodnutia o zriadení záložného práva môže daňový dlžník vykonať len po predchádzajúcom súhlase správcu dane. To neplatí, ak ide o výkon záložného práva prednostným záložným veriteľom podľa osobitného predpisu v mene a na účet záložného dlžníka alebo v mene záložného veriteľa a na účet daňového dlžníka; túto skutočnosť je prednostný záložný veriteľ povinný vopred oznámiť správcovi dane.

30. Podľa § 81 ods. 11 daňového poriadku ustanovenia Občianskeho zákonníka <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> a osobitných predpisov o záložnom práve sa použijú, ak tento zákon neustanovuje inak.

31. Podľa § 88 ods. 1 daňového poriadku daňovým exekučným konaním je konanie, v ktorom správca dane z úradnej moci vymáha daňový nedoplatok, iné peňažné plnenie uložené rozhodnutím, exekučné náklady a hotové výdavky podľa § 149 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/563/20210801/>>.

32. Podľa § 88 ods. 8 daňového poriadku proti inému, než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako daňový dlžník, možno viesť daňové exekučné konanie a vykonať daňovú exekúciu ktorýmkoľvek spôsobom podľa tohto zákona, ak sa dokladmi preukáže, že

- a) na neho prešla povinnosť podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- b) na neho prešli záväzky podľa osobitného predpisu,
- c) od neho možno podľa tohto zákona vyžadovať plnenie za daňového dlžníka.

33. Podľa § 89 ods. 1 daňového poriadku exekučným titulom je

- a) vykonateľné rozhodnutie, ktorým bolo uložené peňažné plnenie,
- b) vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov,
- c) jednotný exekučný titul podľa osobitného predpisu,
- d) exekučný titul podľa osobitného predpisu.

34. Podľa § 90 ods. 1 daňového poriadku daňové exekučné konanie začína správca dane na podklade exekučného titulu vydaním rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania. Dňom vydania

rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania správcom dane je toto rozhodnutie právoplatné a nie sú proti nemu prípustné opravné prostriedky.

35. Podľa § 91 ods. 1 daňového poriadku správca dane doručí daňovú exekučnú výzvu bezodkladne po doručení rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania osobám uvedeným v § 90 ods. 2 písm. f) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/563/20210801>>.

36. Podľa § 91 ods. 5 daňového poriadku, do 15 dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy môže daňový dlžník podať u správcu dane odvolanie, ak

- a) nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného daňového nedoplatku alebo bránia jeho vymáhateľnosti,
- b) sú iné dôvody, pre ktoré je daňová exekúcia neprípustná.

37. Podľa § 91 ods. 6 daňového poriadku odvolanie musí byť odôvodnené, pričom na neskôr uplatnené dôvody sa neprihliada. Na rozhodovanie o odvolaní sa vzťahujú § 72 až 74 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/563/20210801>>.

38. Podľa § 151h ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka pri prevode alebo prechode zálohu pôsobí záložné právo voči nadobúdateľovi zálohu, ak zmluva o zriadení záložného práva neurčuje, že záložca môže záloh alebo časť zálohu previesť bez zaťaženia záložným právom alebo ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak. Na nadobúdateľa zálohu, voči ktorému pôsobí záložné právo, prechádzajú účinnosťou prevodu alebo prechodu všetky práva a povinnosti záložcu zo zmluvy o zriadení záložného práva. Nadobúdateľ zálohu, voči ktorému pôsobí záložné právo, je povinný strpieť výkon záložného práva a vzťahujú sa na neho práva a povinnosti záložcu.

39. Podľa § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka záložné právo nepôsobí voči nadobúdateľovi zálohu, ak záložca previedol záloh v bežnom obchodnom styku v rámci výkonu predmetu podnikania. Záložné právo nepôsobí voči nadobúdateľovi zálohu ani vtedy, ak bol v čase prevodu alebo prechodu zálohu pri vynaložení náležitej starostlivosti dobromyseľný, že nadobúda záloh nezaťažený záložným právom. Ak je záložné právo registrované v registri záložných práv, predpokladá sa, že nadobúdateľ zálohu nie je dobromyseľný, ak nepreukáže opak.

40. Po preskúmaní správnej žaloby a vyjadrenia žalovaného ako aj administratívneho spisu senát správneho súdu dospel k jednomyseľnému záveru, že rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom a za súladný so zákonom možno označiť aj procesný postup žalovaného ako aj správcu dane vedúci k vydaniu napadnutého a prvostupňového rozhodnutia. Je potrebné konštatovať, že správca dane vykonal vo veci rozsiahle, efektívne, dostatočné a na účely predmetu daňového konania orientované dokazovanie,

o čom svedčí obsah administratívneho spisu. Z vykonaného dokazovania vyvodil správne skutkové závery, keď svoje úvahy, vedúce ho k ustáleniu skutkového stavu, racionálne odôvodnil a takto zistený skutkový stav správne právne posúdil. Žalovaný následne preskúmal skutkový stav a postup správcu dane a v napadnutom rozhodnutí sa vysporiadal s podstatnými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu a zároveň napadnuté rozhodnutie náležite odôvodnil.

41. Z administratívneho spisu predloženého správne súdu žalovaným vyplýva, že správca dane dňa 02.03.2020 vydal rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania podľa

§ 90 ods. 1 Z.č. 563/2009 Z.z. vo veci vymáhania daňového nedoplatku vo výške 252.570,85 eur od daňového dlžníka Slovlik s.r.o. Trenčín. Exekučným titulom na začatie daňového exekučného konania je - Vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov č. 645/2100/126605/02/Chu zo dňa 27.12.2002 na sumu 103.923,52 eur (3.130.800,00 Sk) zostavený z evidencie daní dňového dlžníka Slovlik spol. s r.o.

- Vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov č. 645/230/22596/03/Chu zo dňa 25.03.2003 na sumu 149.401,03 eur (4.500.856,00 eur) zostavený z evidencie daní dňového dlžníka Slovlik spol. s r.o.

Daňová exekúcia sa vykoná podľa § 130 Daňového poriadku predajom nehnuteľnosti. Daňový úrad Trenčín v zmysle § 90 ods. 2 písm. g) a § 90 ods. 5 Daňového poriadku zakázal nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. 9288 k.ú. Trenčín vo vlastníctve žalobcu. Následne správca dane 25.03.2020 vydal rozhodnutie

č. 100720231/2020 - daňovú exekučnú výzvu podľa § 91 Daň.por., ktorou vyzval na zaplatenie daňového nedoplatku a upozornil podľa § 91 ods. 2 písm. g) Daň. por., že ak daňový nedoplatok nebude zaplatený

v určenej lehote, vydá daňový exekučný príkaz na vykonanie daňovej exekúcie predajom nehnuteľnosti v zmysle § 130 Daň. por. na majetok vedený na LV č. XXXX k.ú. J.. Daňový exekučný výzvu doručil žalobcovi a ďalšiemu účastníkovi - Slovlik s.r.o. Trenčín. Proti daňovej exekučnej výzve podal odvolanie žalobca, o ktorom rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím tak, ako je uvedené v bodoch 21 až 27 tohto rozsudku. Z uvedených rozhodnutí správnych orgánov je zrejmé, že postupovali podľa príslušných ustanovení § 88 a nasl. Daň. poriadku, ktoré upravujú daňové exekučné konanie.

42. Čo sa týka námietky žalobcu ohľadne skutočnosti, že na neho prešlo len záložné právo ako vecné právo, ktoré zabezpečuje daňový nedoplatok a nie daňový nedoplatok ako taký, tak túto námietku správny súd hodnotí ako nedôvodnú. V konaní nie je sporné, že záložné právo vzhľadom na § 151h ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 88 ods. 8 písm. a) a ods. 10 a § 81 ods. 11 daňového poriadku prešlo z daňového dlžníka na nadobúdateľa nehnuteľnosti, ktorým je žalobca. Táto skutočnosť jednoznačne vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 23C 28/2016 zo dňa 29.03.2019, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/126/2019 zo dňa 18.12.2019. Záložné právo je právny inštitút slúžiaci na zabezpečenie záväzku, ktoré plní zabezpečovaciu a uhradzovaciu funkciu pre veriteľa zabezpečenej pohľadávky. V prípade, ak nedôjde k uspokojeniu veriteľa, tak má právo požadovať prostredníctvom výkonu záložného práva úhradu svojej pohľadávky. V prejednávanom prípade možno konštatovať, že vzhľadom na to, že v zmysle § 88 ods. 8 daňového poriadku na žalobcu prešla povinnosť zabezpečovaná záložným právom, tak správca dane správne vyzval žalobcu na uhradenie daňového nedoplatku za daňového dlžníka Slovlik spol. s r.o., čím dal možnosť žalobcovi uhradiť zabezpečenú pohľadávku namiesto výkonu záložného práva predajom zabezpečených nehnuteľností.

43. V súvislosti s námietkou ohľadne nedoplatku vo výške 149.401,03 vyplývajúceho z Výkazu daňových nedoplatkov č. 645/230/22596/03/Chu zo dňa 25.03.2003, sa správny súd stotožňuje s názorom žalovaného a predmetnú námietku považuje za neopodstatnenú. Predmetný nedoplatok vznikol na základe podaných daňových priznaní daňového dlžníka Slovlik spol. s r.o., ktoré uskutočnil správca konkurznej podstaty prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu. Na daňového dlžníka Slovlik spol. s r.o. bol vyhlásený odo dňa 01.08.2002 konkurz, ktorý trval až do dňa 14.04.2003. V tomto čase bol oprávnený konať za daňového dlžníka správca konkurznej podstaty, ktorý okrem iného mal povinnosť zabezpečiť riadny hospodársky chod podniku daňového dlžníka a teda aj riadne fungovanie prevádzkových priestorov. Taktiež v prípade, ak vznikli daňovému dlžníkovi povinnosti súvisiace s podaním daňového priznania, resp. s úhradou dane, tak správca konkurznej podstaty (prostredníctvom jeho splnomocneného zástupcu) mal povinnosť takéto daňové priznanie za daňového dlžníka podať, čím vznikla povinnosť daňovému dlžníkovi - spoločnosti Slovlik spol. s r.o. uhradiť daň. V prípade, ak má žalobca pochybnosti, či správca konkurznej podstaty správne a oprávnene vyčíslil daň na úhradu v podanom daňovom priznaní za daňového dlžníka, resp. ak mu jeho konaním vznikla akákoľvek škoda, môže si ju uplatňovať v rámci konania o náhrade škody. Taktiež v prípade úhrady pohľadávky za daňového dlžníka Slovlik spol. s r.o. má žalobca právo regresu, resp. náhrady voči nemu (Najvyšší súd SR, sp. zn. 2Cdo 71/99).

44. Námietku ohľadne skutočnosti, že došlo k zániku pohľadávky vo výške 103.923,52 eur zostavenej na základe daňových nedoplatkov č. 645/2100/126605/02/Chu zo dňa 27.12.2002 tým, že VÚB, a.s. pristúpila k mimosúdnemu vyrovnaniu so správcom dane správny súd považuje za neodôvodnenú. Správny súd konštatuje, že dňa 22.08.2002 bolo správcovi dane doručené daňové priznanie daňového dlžníka Slovlik spol. s r.o. na spotrebnej dani z liehu za zdaňovacie obdobie júl 2002 vo výške 103.932,52 eur (3.130.800,00 Sk) a zároveň v ten istý deň bola doručená žiadosť o vrátenie spotrebnej dane z liehu za zdaňovacie obdobie júl 2002 vo výške 103.926,84 eur (3.130.900,00 Sk). Správca dane rozhodnutím č. 645/2100/6274/03/Chu priznal daňovému dlžníkovi Slovlik spol. s r.o. nárok na vrátenie spotrebnej dane vo výške 103.926,84 eur (3.130.900,00 Sk), pričom uvedená suma bola vrátená na jeho účet vo VÚB, a.s. Nakoľko VÚB, a.s. nerešpektovala už skôr vydané Exekučné príkazy na vymáhanie daňových nedoplatkov, ktoré mali byť vymáhané prostredníctvom prikázania pohľadávok na peňažné prostriedky na účtoch daňového dlžníka Slovlik spol. s r.o. vedených vo VÚB, a.s. a dovolila vybrať daňovému dlžníkovi Slovlik spol. s r.o. sumu vo výške 96.262,36 eur (2.900.000,00 Sk), tak porušila týmto konaním zákon č. 511/1992 Zb. Následne došlo k mimosúdnemu vyrovnaniu medzi správcom dane a VÚB, a.s., ktorá vrátila správcovi dane sumu 96.262,36 eur (2.900.000,00 Sk). Uvedenú sumu správca dane použil na vyrovnanie nasledovných daňových nedoplatkov:
- daňový nedoplatok vo výške 47.238,03 eur na spotrebnej dani za zdaňovacie obdobie 10/1996;

- daňový nedoplatok vo výške 48.766,35 eur na spotrebnej dani za zdaňovacie obdobie 11/1996;
- daňový nedoplatok vo výške 211,65 eur na spotrebnej dani za zdaňovacie obdobie 07/1997;
- daňový nedoplatok vo výške 46,33 eur na spotrebnej dani za zdaňovacie obdobie 11/1997.

45. Na základe vyššie uvedeného správny súd uvádza, že zo žiadnej skutočnosti nevyplýva, že by daňový dlžník Slovlik spol. s r.o. spotrebnú daň z liehu za zdaňovacie obdobie júl 2002 vo výške 103.932,52 eur, ktorá bola vypočítaná samotným daňovým dlžníkom na základe ním podaného daňového priznania, zaplatil. V prvom rade mal daňový dlžník Slovlik spol. s r.o. (či už sám alebo prostredníctvom správcu konkurznej podstaty) predmetnú daň uhradiť, a to najneskôr do 25.08.2002 (čo vyplýva z § 18 ods. 2 zákona

č. 229/1995 Z. z. o spotrebnej dani z liehu v znení neskorších predpisov) a až potom žiadať vrátenie dane prostredníctvom žiadosti o vrátenie. Žalobca v tomto smere správne súdu nepredložil žiadny dôkaz o tom, že by predmetná daň bola akýmkoľvek spôsobom zo strany daňového dlžníka Slovlik spol. s r.o. uhradená. Žalobcove námietky ohľadne postupu správcu dane nemajú vo vzťahu k zániku pohľadávky žiadny relevantný charakter, nakoľko zánik pohľadávky žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal. Správca dane a žalovaný sa v tomto smere riadne vysporiadali s námietkami žalobcu v odvolaní.

46. Žalobca v rámci správnej žaloby namietal skutočnosť, že správca dane neoprávnene vymáhal sumu 262,30 eur (7.916,00 Sk) a sumu 490,90 eur (14.790,00 Sk), ktoré boli vymáhané ako penále vyrubené správcou dane za 1-3 dňové omeškanie pri preúčtovaní úhrad platenia daní. Túto námietku správny súd hodnotí ako neopodstatnenú, nakoľko z administratívneho spisu vyplýva, že správca dane nevymáha penále vo výške 262,30 eur (7.916,00 Sk) a 490,90 eur (14.790,00 Sk) v tomto daňovom exekučnom konaní predajom nehnuteľnosti, pretože na tieto daňové nedoplatky bola poskytnutá úľava na základe Oznamenia o poskytnutí úľavy č. 645/230/79841/04/Chu zo dňa 30.06.2004. Vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov č. 645/230/22596/03/Chu zo dňa 25.03.2003 na sumu 149.401,03 eur zostavený z evidencie daní dňového dlžníka Slovlik spol. s r.o. pozostáva z nasledovných súm:

- a) z daňového nedoplatku vo výške 65.994,48 eur (1.988.150,00 Sk) na spotrebnej dani z liehu vyrubenej na základe daňového priznania zo dňa 20.12.2002 za zdaňovacie obdobie november 2002;
- b) z daňového nedoplatku vo výške 82.652,85 eur (2.490.000,00 Sk) na spotrebnej dani z liehu vyrubenej na základe daňového priznania zo dňa 27.01.2003 za zdaňovacie obdobie december 2002;
- c) z penále na spotrebnej dani z liehu vyrubenej platobným výmerom č. 645/2100/1601/03/Chu zo dňa 13.01.2003 vo výške 262,30 eur (7.916,00 Sk);
- d) z penále na spotrebnej dani z liehu vyrubenej platobným výmerom č. 645/2100/1605/03/Chu zo dňa 13.01.2003 vo výške 490,90 eur (14.790,00 Sk).

Síce z vyššie uvedeného vyplýva, že v rámci Vykonateľného výkazu daňových nedoplatkov č. 645/230/22596/03/Chu zo dňa 25.03.2003 sú zahrnuté aj penále, avšak celková vymáhaná suma je 252.570,85 eur. V prípade, ak by tam boli zahrnuté aj vyššie uvedené penále suma by bola 253.324,05 eur a preto správny súd konštatuje, že tvrdenie žalovaného o tom, že nevymáha penále vo výške 262,30 eur a 490,90 eur je správne a žalobcove námietky sú v tomto smere neopodstatnené.

47. Na základe vyššie uvedených skutočností je správny súd toho názoru, že záver, ktorý správca dane zo zistených skutkových okolností urobil a žalovaný ustálil zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s ustanoveniami daňových predpisov. Po preskúmaní veci je možné dospieť k záveru, že ani v procesnom postupe správcu dane a žalovaného neboli zistené žiadne porušenia daňového poriadku. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí vypořiadal s námietkami žalobcu v odvolaní proti I. stupňovému rozhodnutiu, poukázal na zistený skutkový stav a rozhodnutie náležite odôvodnil s poukazom na ustanovenia zákonov, podľa ktorých vo veci bolo rozhodované, vec po právnej stránke správne posúdil. Z uvedených dôvodov správny súd dospel k záveru, že námietky uvedené v žalobe neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia správcu dane.

48. Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

49. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a nedôvodnosť námietok žalobcu, správny súd podľa § 190 SSP žalobu zamietol.

50. O trovách konania súd rozhodol podľa § 168 SSP, v zmysle ktorého žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

51. V prejedávanej veci procesne úspešnému žalovanému, ktorým je orgán štátnej správy, správny súd náhradu trov nepriznal, nakoľko žalovanému nevznikli žiadne dôvodne vynaložené trovy a trovy konania si v prípade úspechu žalovaný ani neuplatnil.

52. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta posledná zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach. Zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia. Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) SSP alebo ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.